

Sibiu Capitala Culturală Europeană 2007

CONTEMPORARY EXHIBITING

Curator: Liviana Dan
Curator asistent: Anca Mihuleț

Galeria de artă contemporană a Muzeului Național Brukenthal

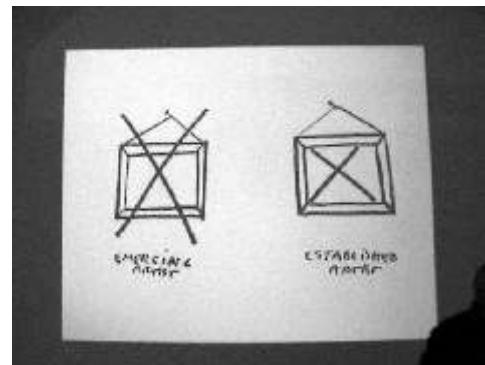
Dada East?! The Romanians of Cabaret Voltaire

Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, 6-21 martie 2007
 Curator invitat: **Adrian Notz**. Artiști: **Dan Perjovschi, Lia Perjovschi, Ion Grigorescu, Ștefan Constantinescu, Mircea Cantor, Sebastian Moldovan, Cristian Pogăcean, Ciprian Mureșan**

Pornind de la o teză a scriitorului suedez Tom Sandquist, expoziția **Dada East?!** **Românii de la Cabaret Voltaire** vorbește despre apariția la Zürich a curentului dadaist, pe baza unor tradiții literare și artistice aduse din România de către promotorii orientării: Tristan Tzara, Marcel, Jules și Georges Iancu și Arthur Segal. Artiștii români prezenți în expoziție se revendică voluntar sau involuntar de la minunatul 'Paris al Estului', cum este în cazul lucrării video și a pancartei rutiere cu ieșirea din Paris a lui Sebastian Moldovan sau de la bătălia ideologică a începutului de secol XX, percepătă de Cristian Pogăcean, de la efervescența politică a Estului prezentată de Dan Perjovschi, de la eclectismul social conceptualizat de Lia Perjovschi sau de la sfârșitul vechii istorii și începutul alteia noi, bazate pe fapte și argumente și susținută conceptual de Harum Farocki, Andrei Ujică și Ion Grigorescu. Dadaismul lasă impresia unui curent artistic-literar cu o continuitate perpetuă și cu un parcurs influențat de contextele sociale și politice, dar și de sentimentalitatea deviată a spațiului european.

Imagini de la expoziție

Imagini de la expoziție Foto: Sebastian Moldovan

Space Love

Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, 30 martie - 15 aprilie 2007. Curator: Liviana Dan. Curator Asistent: Anca Mihuleț. Artist: **Michaela Konrad**

Lucrare de Michaela Konrad

Artista austriacă Michaela Konrad menține un mister absolut asupra lucrărilor ei, care combină grafica computerizată cu tehniciile desenului clasic, rezultatul fiind o poveste emoțională despre dragostea spațială, fenomene cosmice și dimensiuni înalte. Într-o lume a viitorului, în care structurile sociale și urbane nu mai funcționează, artista reinventează dragostea și suferința. Oricât de tehnic a devenit totul, Michaela Konrad nu renunță la clasicitatea demersului artistic și la implicarea emoțională, realizând de fapt o istorie personală. Dificultatea artistului contemporan de a se integra în mediile impuse de societatea actuală duce la formarea unor lumi paralele, în care absolut totul trebuie să pornească de la început.

Lucrare de Michaela Konrad

**IT'S POINTLESS
SITTING HERE AND THINKING ABOUT WHAT
I AM GOING TO DO. I CANNOT DECIDE
ANYTHING, BECAUSE I DON'T EXIST YET.**

© 2005 MICHAELA KONRAD

Der Gesichtlose Blick

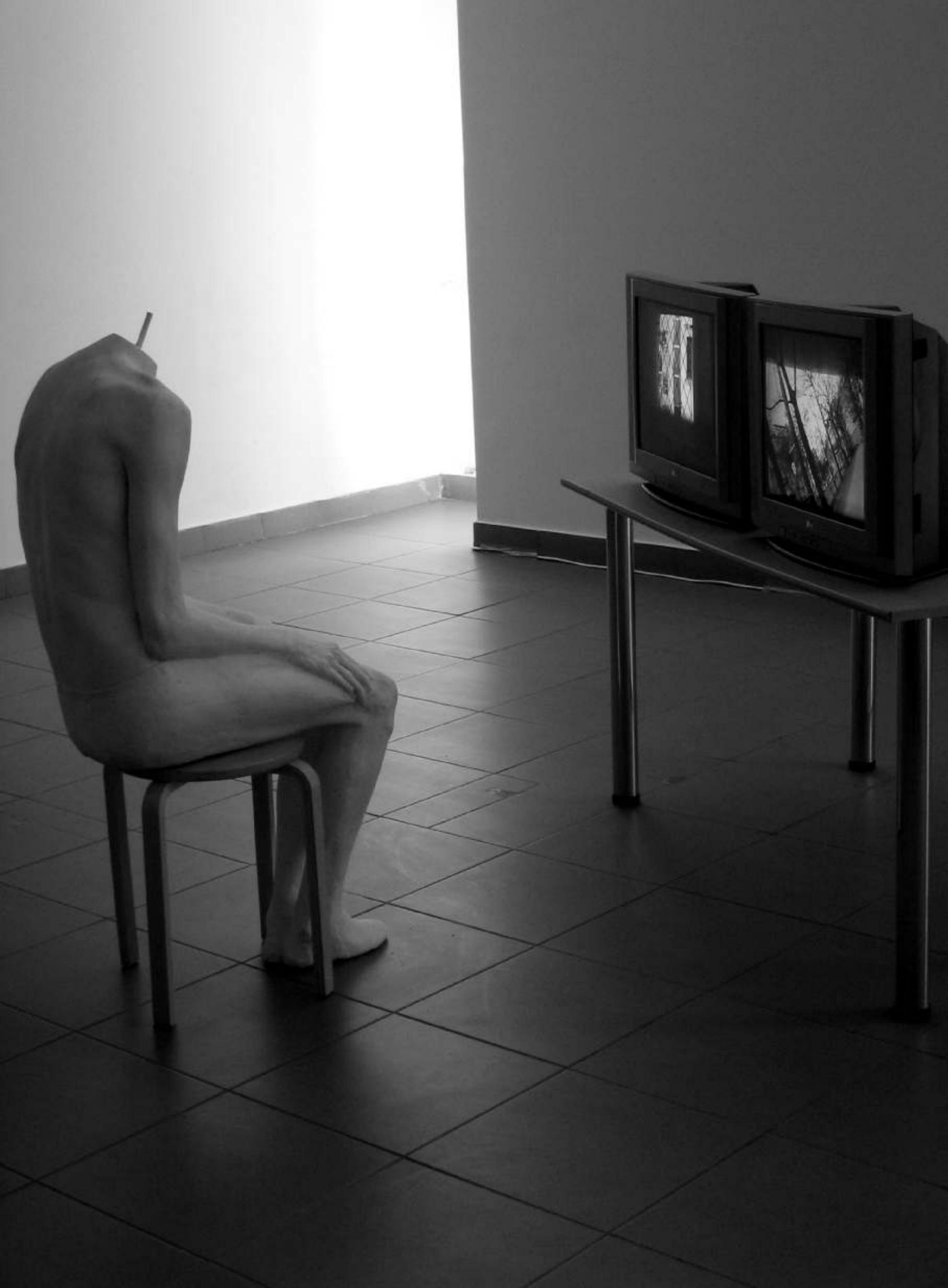
Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, 5-29 iunie 2007
Curator: **Alexandra Schantl**. Artiști: **Markus Gradner & Stephan Uggowitzler, Bernhard Hosa, Hannah Swoboda, Philipp Haupt & Ralo Mayer, MIR (Gerald Wenzl, Sylvia Winkelmayer, Hannah Swoboda)**

Der gesichtlose Blick a fost o expoziție organizată de Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal în colaborare cu spațiul alternativ Kunstraum Nö din Viena. Atacurile teroriste din 11 septembrie 2001 și ponderea masivă a criminalității în viața cotidiană ne supun la diferite forme de supraveghere și control. Filosoful francez Michel Foucault a cercetat începând cu anii '70 problematica societății disciplinare, pornind de la panopticonul lui Jeremy Bentham și de la conceptul de a observa fără a fi observat. Expoziția a prezentat lucrări video și instalații, care au ca punct de pornire cel mai clasic mod de supraveghere modern: înregistrarea video. Artiștii se raportează la teoriile moderne ale spațiului, descoperind locații heterotopice din Viena / tunele ascunse umplute de grafitti, muzee în care sunt ignorate metodele de supraveghere, piața neagră a muncitorilor ilegali. În spatele acestor acțiuni se situează strategii de subminare a puterii discreționare și de relaxare a unei societăți supuse unui control acid.

Imagini de la expoziție Foto: Sebastian Moldovan

Retours de Roumanie

Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, 15-30 iunie 2007

Curator: Liviana Dan. Curator Asistent: Anca Mihuleț. Artist: **Yvon Lambert**

Fotografia are o istorie îndelungată în a fi în același timp folositoare politic și suspectă politic. Pentru că fotografia se folosește simultan de schimbarea postmodernă a convențiilor. Fotografia se intersectează cu sistemul social, toate ori aproape toate reprezentările fotografice au o politică, așa cum au o istorie. Diferența este tot una a politicii reprezentării. Yvon Lambert, care a venit și revenit mereu în România are un statement teoretic prin care imaginea poate fi citită. Dimensiunea teoretică este literar construită. Artistul evaluează formele din gesturi și motivele din forme. Motivele au la Yvon Lambert o certă ambivalență... sunt prezente și absente, familiare și totuși străine... și renunțând la scop pentru multiplele interpretări, păstrează această ambivalență. Agenda ascunsă a lui Yvon Lambert perpetuată în această expoziție este una de forță: atenția nebănuită pentru estetica mediului, societatea radicală a cotidianului și o eleganță deliberată.

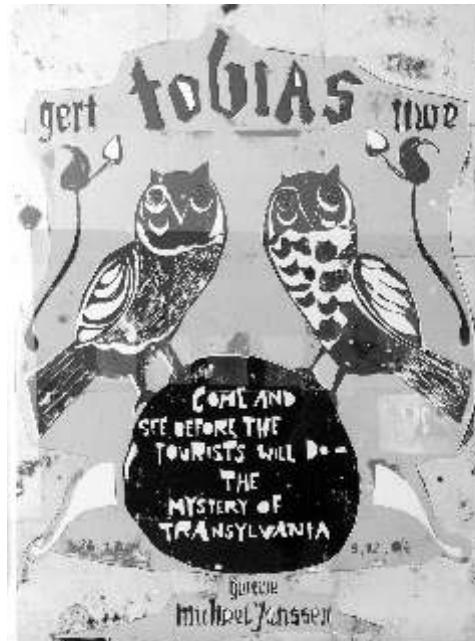

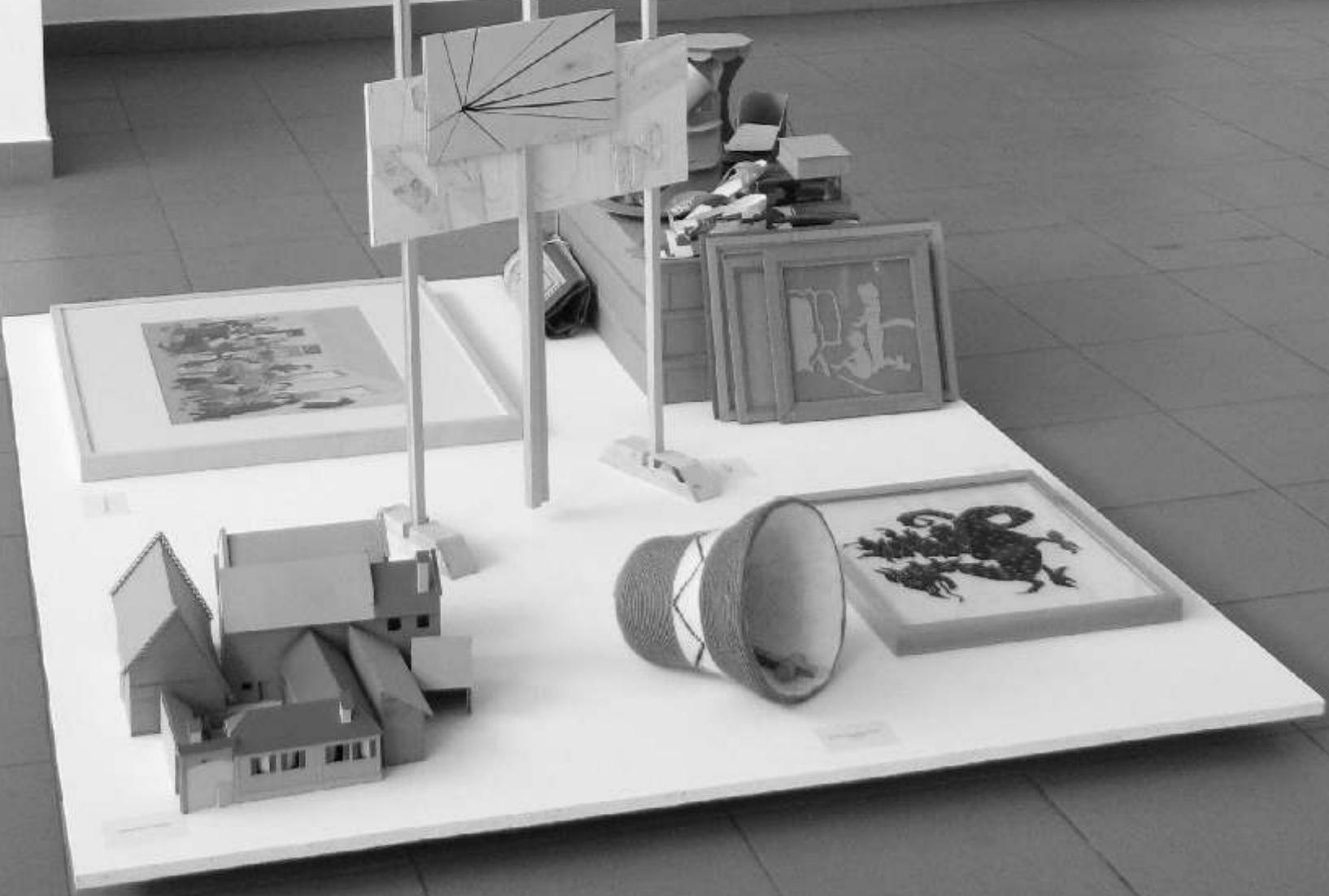
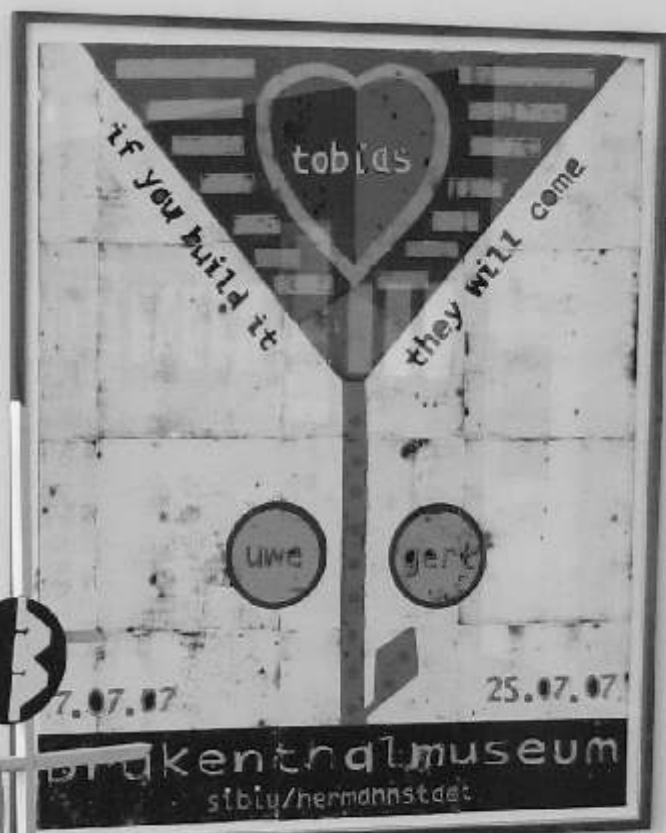
If you build it they will come

Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, 9-25 iulie 2007
 Artiști: **Gert și Uwe Tobias, Galeria Michael Janssen, Köln**

Gert și Uwe Tobias s-au născut la Brașov și la 12 ani au plecat cu familia în Germania. Învață la Academia de Arte din Braunschweig cu profesorul și cunoscutul artist Walter Dahn și încep o carieră absolut strălucită cu expoziții la Muzeul de Artă din Bonn, la Muzeul Hammer din L.A., în colecția Falckenberg și la MOMA din New York. Galeriile unde expun sunt și ele de excepție – Sprüth Magers Lee de la München, Londra, Paula Gladstone, New York, Michael Janssen, Köln și Berlin. Expoziția a fost posibilă datorită Galeriei Michael Janssen. Gert și Uwe au avut bursa Peter Mertes, premiul editorilor germani de artă, premiul HAP Grieshaber și premiul Art Cologne. Gert și Uwe Tobias readuc moda discursului sensibil – anecdotic – istoric – biografic cu disponibilități speculative, exces de metafore, adeziuni subtile, citate derutante. Comentariul tehnic, seriozitatea, aplicația, urbanitatea, structura rafinată sunt grilele esențiale ale expoziției. Dacă o construiești ei vor veni. De fapt, este vorba mereu despre Transilvania și topica lor este și problematică – vino să o vezi înainte ca turiștii să o ocupe și încurajatoare: dacă o construiești ei vor veni. Este misterul Trasnsilvaniei cu peisajul ei secret, cu clișeele ei, cu mitul lui Dracula și toate istoriile clasice cu vampiri. Este misterul zvonurilor care se risipesc și devin automat realitate. Demersul lui Gert și Uwe Tobias are un puternic impact vizual. Cu ateliere diferite, dar lucrând împreună, Gert și Uwe Tobias împart identitatea locului de unde vin și privilegiul dualității. Dublarea ideilor, efortului, stării conciliază direcții multiple. Între noile dimensiuni ale desenului, legătura cu sensibilitatea neagră, gotică, grotescă, fabuloasă este folosită în demascarea decorativă a măhnirilor lumii haotice, violente, confuze în care trăim. Gert și Uwe Tobias combină spațiile abstracte cu spațiile de vis, printr-un abur de tandrețe. Șocul cu limbajul, forma și conținutul literei produce contraste misterioase. Agenda lor tehnică este între constructivism și cubism, Dürer și Goya, Munch și Ensor, dantele săsești și poveștile Fraților Grimm. Adevărul știut și adevărul văzut de Gert și Uwe Tobias rămân în expoziție între luciditate și farmec.

Imagini de la expoziție Foto: Sebastian Moldovan

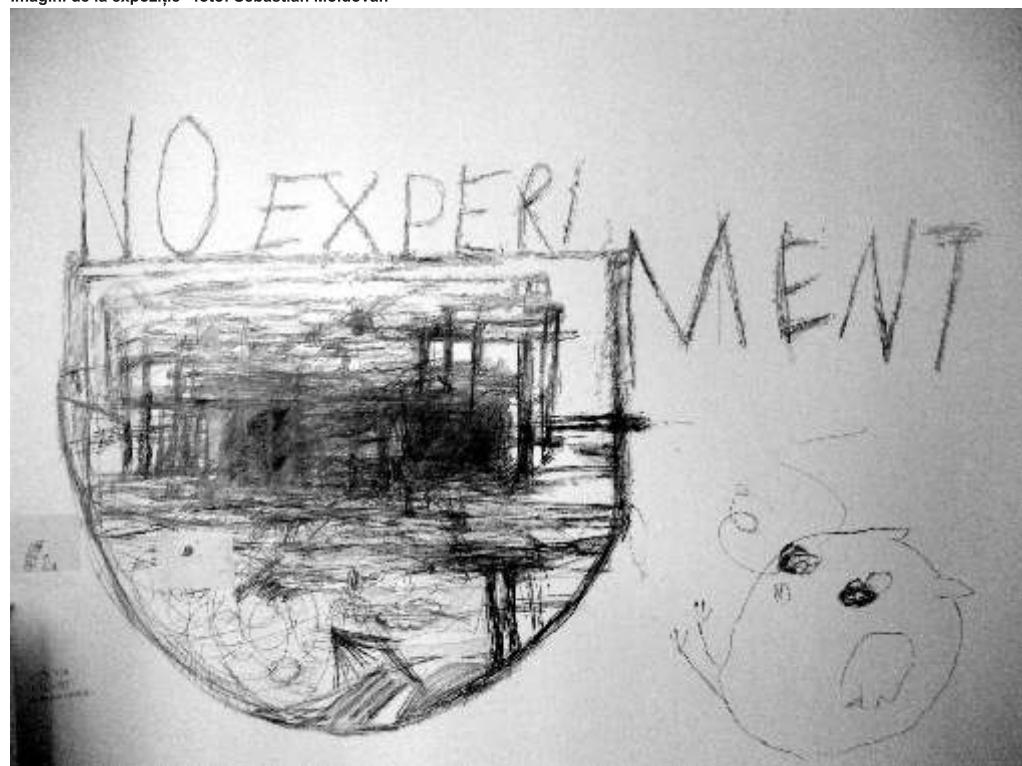
Catching Passages

Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, 27 iulie -12 august 2007. Proiect de colaborare între Muzeul Național Brukenthal, Casino de Luxembourg și KulturFabrik Luxemburg. Curator: Liviana Dan. Curator Asistent: Anca Mihuleț. Artiști: **Adrien Tirtiaux, Raffaella Crispino, Paula Müller, Caspar Pauli, Polly Read, Karol Radziszewski, Sebastian Moldovan, Karo Szmith, Marco Colombioni, Elffriede, Stina Fisch, Mike Lamy.**

Proiectul de artă vizuală **Catching Passages** Luxemburg Sibiu, gândit împreună de Enrico Lunghi, Paul di Felice, Fabienne Bernardini, Liviana Dan și Anca Mihuleț, a fost axat pe desen. Desenul anticipează ceea ce celelalte tehnici descoperă în mod brav. Începând cu metodele de desen ale istoriei artei și până la desenul absent, liber de acum, confruntarea pare în conținut și în poziționare. Desenul este privilegiat. Desenul poate să funcționeze cu toate elementele gândite și determinate dinainte, în funcție de efectiv pe care îl creează în realitate. Dar în același timp poate să livreze sentiment imaterial, volum ambiguu. Există o anume agresivitate în subversiunea desenului, dar există mereu și protest și explicație. Desenul are privilegiul modelului tratat ca joc. De la proiectele modernității atât de dragi secolului 18, desenul provoacă discuții filosofice în grădini fascinante, în jurul unei mese de damasc, cu pahare de argint. Există în jurul desenului o liniște gravă, dar există în jurul desenului și 'nebunie a viziunii'. Desenul este mereu asociat liber cu analiza, cu acuratețea, cu singurătatea. Având la dispoziție o enormă rezervă de timp, desenul poate crea tensiuni aproape tăioase. Fiecare detaliu include o putere completă. În lumea noastră confuză de acum, desenul poate avea un vocabular vizual riscant. O iraționalitate vizuală, care schimbă intuiția și livrează melancolia. În termenii propriei noastre raționalități, desenul trebuie percepții nu ca o reactualizare, ci ca o regândire.

Liviana dan

Imagini de la expoziție foto: Sebastian Moldovan

The Mechanism of New Art

Drawing has always produced inflating surfaces in arts, because drawing is about vision and visuality, about pleasure, definition and out-of-space structures. Interpreting a drawing is like interpreting a dream creating confusion, allowing mistakes, fragmentizing and displacing though, always remaining positive and hiding the boring immediate reality. A drawing is never sheer drawing, a drawing is the after-math of a definite life-style. One can contemplate, destroy, interpret or pre-construct drawings, but can never posses them. We hide wishes and discontents in drawings, for we are afraid of darkness and sometimes, just of waking up. We enjoy feeling incomplete and out of order as much as we enjoy creating fine and tactile constructions. Each artist bears the responsibility of discovering strategies of seeing and of feeling, but it would be so sad to try to re-make the history of arts. Art manifestos are back in fashion, artists exchange rock star-behaviours, Roswell-type of happenings occur every day and the quest for land is stronger than ever. The new wave of drawing re-establishes methods used in psycho-analysis, fashion-design, exploration, landscape theory and computer imagery. The new drawing generates satisfaction and compulsory peripheral reactions tenderness, aggressiveness, trust, humour, obsessions, love, purity. Due to this, we've discovered different channels of feeling and of possessing what we see and what we refuse to see.

Anca Mihuleț

Întunericul roșu

Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, 24 septembrie - 9 octombrie 2007. Curator: Liviana Dan. Artist: **Ioan Iacob**

De mai mult de 100 de ani se tot vorbește de sfârșitul picturii. Relația cu pictura a devenit inexplicabil confuză, iar plăcerea aproape senzorială cu care de obicei te reportai la pictură a devenit aproape dificilă. Pictura a primit un cod genetic nou, pictura nu mai poate fi redusă la câteva elemente, la legi și convenții, la predicții vizuale sau la o logică interioară. Pentru că pictura nu se mai raportează la lume, pictura furnizează imagini despre lume. Întru-un act personal, simplu, pictorul ne ajută să ne clarificăm relația cu obiectele vizuale. Pictura nu se mai limitează la prezentarea, descrierea, abstractizarea lumii reale. Pictura impune un tip de realitate independentă, deliberat filozofică și deliberat schimbătoare. Verdictul poate fi adesea de tipul 'Întunericului Roșu'. Ioan Iacob nu și-a ales întâmplător acest titlu și cu atât mai mult nu a ales deloc întâmplător Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Brukenthal pentru expoziția lui. Pictura lui Ioan Iacob are multe conexiuni cu pictura secolelor 17 și 18, pictura atât de dragă baronului Samuel von Brukenthal. Prin profesorul Gotthard Graubner cu care studiază la Academia din Düsseldorf, Ioan Iacob își apropiște agenda de marea școală a picturii germane contemporane. Lumea picturii lui Ioan Iacob ne oferă o poveste elaborată, un mesaj sofisticat, multiple vieți ale unui mediu adeseori capricios. În acest spațiu nedeterminat, frumusețea este acceptată ca splendoarea adevărului.

Meniu de pictură

Trăim în timpul imaginii / stare ce ridică nu numai tipul de emoție care urmează să fie evocată, dar și tipul de poziționare care urmează să aibă loc. Fără a fi fizic implicat, Ioan Iacob forțează această conexiune aparent cauzală dintre imagine și obiect. Pictura primește noi coduri sociale și vizuale. Totul este literal, concret, adevărat. Există un sentiment de duioșie protectoare. O lume care se bucură de pace. Ioan Iacob nu recunoaște riscurile fatale ale utopiei. Dar ajustează realitatea la teoriile lui. Pictura lui Ioan Iacob este un exemplu perfect de ajustare a datelor la idee. Inocenția prematură este o amintire sau mai degrabă o divagație. Ioan Iacob are un sistem conceptual propriu destul de prevăzător. Are plăcerea cotidianului. și datorită ei recăștigă interiorul. Legitimitatea din elementele interiorului. Meniul de pictură este unul aproape clasic: portret, natură statică, peisaj. Tot aproape clasic, pictura este redusă la elementele care o constituie... grund, textură, culoare, tușă ... Ioan Iacob are mereu o relație proaspătă cu pânza. Când începe o pictură, organizează automat datele vizuale ale realității noastre. Bizar însă, în lumi plastice individuale. Ioan Iacob ne ajută să ne clarificăm relația cu obiectele vizuale. Impune un loc, o situație, un stil de viață dorit ... our very existence. Descuind sau abstractizând realitatea, pictura întâlnește un cod necunoscut de noi: luminozitatea și începutul poveștii. Nu ești întotdeauna singur dacă luminozitatea este ficțiune și începutul povestirii adevăr. De fapt, luminozitatea și începutul povestirii conțin câte un pic din fiecare ...

Liviana Dan

Ioan Iacob 'Figur und grosse Vase', detaliu ulei pe pânză 200x200cm 2007

Simple Living

Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Național Brukenthal, 12-30 octombrie 2007

Curatori: Liviana Dan și Anetta Mona Chisa. Curator Asistent: Anca Mihuleț. Artiști:

Jesper Alvaer, Vasil Artamanov și Alexy Klymykov, Zbynek Baladrán, Daniela Baráčková, Eva Jiříčka, Eva Koťátková, Radim Abuda, Tamara Moyzes, Michal Pěchouček, Silver, Erik Sikora, Sláva Sobotivičová, Ivan Svoboda, Adéla Svobodá, Pavel Tichón.

Simple living vorbește despre o viață examinată, o viață în care fiecare individualitate trebuie să determine ce este important sau destul, renunțând la restul. O viață simplă nu cere aderență la un set rigid de reguli, ci mai degrabă provoacă pe fiecare să trăiască conștient și deliberat. Artiștii sunt în căutarea simplității, recurgând la diferite metode și la o varietate de motivații și rațiuni cum ar fi respingerea consumerismului, îndepărțarea agitației culturale și anti-materialismul. Unii pun chiar accentul pe rejeclarea explicită a valorilor Vestului, în timp ce alții impun un simț al dreptății și al economiei personale. Expoziția 'Simple Living' prezintă o serie de lucrări video care ilustrează ce înseamnă simplitatea și nu vorbește deloc despre modul în care simplitatea ar putea transforma discursul public și în niciun caz nu dorește să demonstreze simplitatea artei contemporane.

